

ZA DOC. ING. JIŘÍM KRÁTKÝM, CSC.

Dne 1. dubna 2016 zemřel doc. Ing. Jiří Krátký, CSc. Narodil se 10. ledna 1930 v Olomouci. Maturoval v roce 1949 na státním francouzském reálném gymnáziu v Praze, státní závěrečnou zkoušku na ČVUT Fakultě inženýrského stavitelství směř konstruktivně dopravní složil v roce 1954. Po studiu vyhrál konkurz na asistenta prof. Ing. Dr. Jiřího Klimeše na nově vzniklé Vysoké škole železniční, Katedře mostů a tunelů. Na této škole pracoval i po jejím přemístění do Žiliny se pod změněným názvem Vysoká škola dopravní jako odborný asistent až do roku 1963. Zahájil zde i externí vědeckou aspiranturu, kterou ukončil obhajobou v roce 1965, kdy získal vědeckou hodnost kandidáta věd. Na VŠD pracoval i na řadě projektů, z nichž nejvýznamnější byly „Projekt nájezdových mostů na ocelárnu VSŽ Košice“ a „Soutěžní návrh na přemostění nuselského údolí“, který vypracoval ve spolupráci s prof. Jiřím Klimešem a který byl oceněn odbornou porotou. V roce 1963 přešel do Státního ústavu dopravního projektování, střediska mostů, kde pracoval jako samostatný projektant na projektech mostů, např. na širokorozchodné trati do VSŽ Košice, na vzpěradlové mostní konstrukci na železničním zhlaví stanice Praha-Vršovice aj. V roce 1967 byl Jiří Krátký vybrán v konkurzu na místo odborného asistenta na Katedře betonových konstrukcí Fakulty stavební ČVUT. Kromě pedagogických povinností se docent Krátký intenzivně věnoval úkolům výzkumu, zvláště nové teorii únosnosti betonových konstrukcí ve smyku za ohybu, jakož i experimentálnímu výzkumu a teorii navrhování vláknobetonových konstrukcí. V kolektivu prof. Klimeše pracoval na typizaci železničních mostů. Za spolupráci na úkolu „Teoretické řešení konstrukce televizní věže na Bukové Hoře“ byl v roce 1976 odměněn cenou akademika Kloknera. Významně se věnoval problémům normalizace a jako člen stálých normalizačních komisí pro zatížení a pro betonové konstrukce se podílel na tvorbě řady ČSN. Výsledkem jeho vědecké činnosti byla habilitační práce na téma „Mezní stavy betonových nosníků namáhaných smykem za ohybu“, po jejímž obhájení byl ministrem školství v roce 1979 jmenován docentem.

V letech 1970 až 1990 pracoval v řadě přípravných výborů celostátních i mezinárodních konferencí, např. mezinárodní konference FIP v Praze.

Doc. Krátký napsal řadu odborných příspěvků o rozvoji vláknobetonu, jeho výzkumu i praktické aplikaci. Svě zkušenosti z navrhování, provádění a zkoušení vláknobetonu uplatnil s doc. Karlem Trtíkem, CSc., a doc. Janem Vodičkou, CSc., ve dvou monografiích: „Drátkobetonové konstrukce: úvodní část a příklady použití“ a „Směrnice pro navrhování, provádění, kontrolu výroby a zkoušení drátkobetonových konstrukcí“. S kolektivem vypracoval dlouhodobý program na výzkum dotvarování i smršťování vláknobetonu a velkou měrou se podílel na vydání PN ČMB 01-2008: Vláknobeton – Specifikace, vlastnos-

ti, výroba a shoda a především na TP SV1-1 Technické podmínky 1: Vláknobeton (FC) – Část 1: Zkoušení vláknobetonu – vyhodnocení destruktivních zkoušek a stanovení charakteristického pracovního diagramu vláknobetonu.

V roce 1989 spolupracoval na dočasné vysokoškolské učebnici „Betonové konstrukce“ a na řadě výpočetních programů, např. „Beton při navrhování podle ČSN 73 1201“. Dále spolupracoval na problematice navrhování částečně spražených konstrukcí beton–beton.

Po roce 1990 spolupracoval na zavádění Eurokódů do praxe, a to Eurokódu 2: Navrhování betonových konstrukcí. Spolupodílel se na vypracování monografie „Navrhování betonových konstrukcí 1“, která s ohledem na zájem praxe vyšla již v pátém upraveném vy-

dání, a na sbírce příkladů pro školení statiků. Zabýval se též otázkami výpočtu železobetonových konstrukcí podle teorie plasticity. Spolupracoval na úkolu „Technické a kvalitativní podmínky staveb Českých drah, kap. 18: Betonové mosty a konstrukce“. V roce 1997 se podílel na zavádění mezinárodních norem jako např. Zásady navrhování stavebních konstrukcí – Označování – Základní značky, Navrhování stavebních konstrukcí – Slovník (Spolehlivost a zatížení konstrukcí, Betonové konstrukce), Betonové trouby a tvarovky z prostého betonu, drátkobetonu a železobetonu, podílel se na návrhu normy Zatížitelnost mostů pozemních komunikací aj.

Doc. Krátký byl členem technických normalizačních komisí č. 36 – Betonové konstrukce a č. 38 – Spolehlivost stavebních konstrukcí. V obou TNK předsedal subkomisím Názvosloví a značky, byl významným členem subkomise Navrhování vláknobetonových konstrukcí a také členem Technického normalizačního výboru – vrcholného poradního orgánu ředitele Českého normalizačního institutu pro odborné záležitosti v oblasti technické normalizace. Za práci v oblasti normalizace obdržel čestné uznání prof. Lišta. Napsal osmnáct skript, sedmáct monografií a okolo 110 odborných článků.

Díky své práci a pílí doc. Krátký stál vždy u zrodu a vývoje nových technologií, zejména vláknobetonu, jakož i při vývoji nových pokrokových teorií v oblasti smykové únosnosti betonu. Výsledky své teoretické práce dovedl aplikovat i v praxi. Neocenitelný je i jeho přínos v oblasti pedagogické a vědeckovýzkumné. Za práci na FSv ČVUT obdržel medaili prof. Rektoryse a byl také čestným členem ČBS.

V jeho osobě ztrácí inženýrská veřejnost, akademická obec Fakulty stavební ČVUT v Praze, jeho spolupracovníci i blízcí nejen předního odborníka v oboru betonových konstrukcí, vědeckého a pedagogického pracovníka, ale i pilného autora řady publikací i učebních textů.

Všichni budeme na docenta Jiřího Krátkého s úctou vzpomínat jako na přímého a čestného člověka, učitele a rádce.

prof. Ing. Jaroslav Procházka, CSc.